

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték:
Körmendi Izabellát, Szabó Zoét,
Sebestyén Alexandrát, Stréhl Zorkát,
Süveg Sárát, Lencz Annát és
Lencz Áront.
eltemették: Hegedüs Sándort,
Varga Zsigmondot

Ászár: eltemették: Sáhó Ferencné
Házasságát megáldatta:
Szalai Krisztián és Horváth Szandra

Dad: Házasságukra Isten áldását kérte:
Cseh Ferenc és Laczi Szamanta
Szent keresztség sákramentumában ré-
szesült: Rokosz Édua Sztella

Csépen konfirmált: Juhász Dorina és
Tóth Anikó

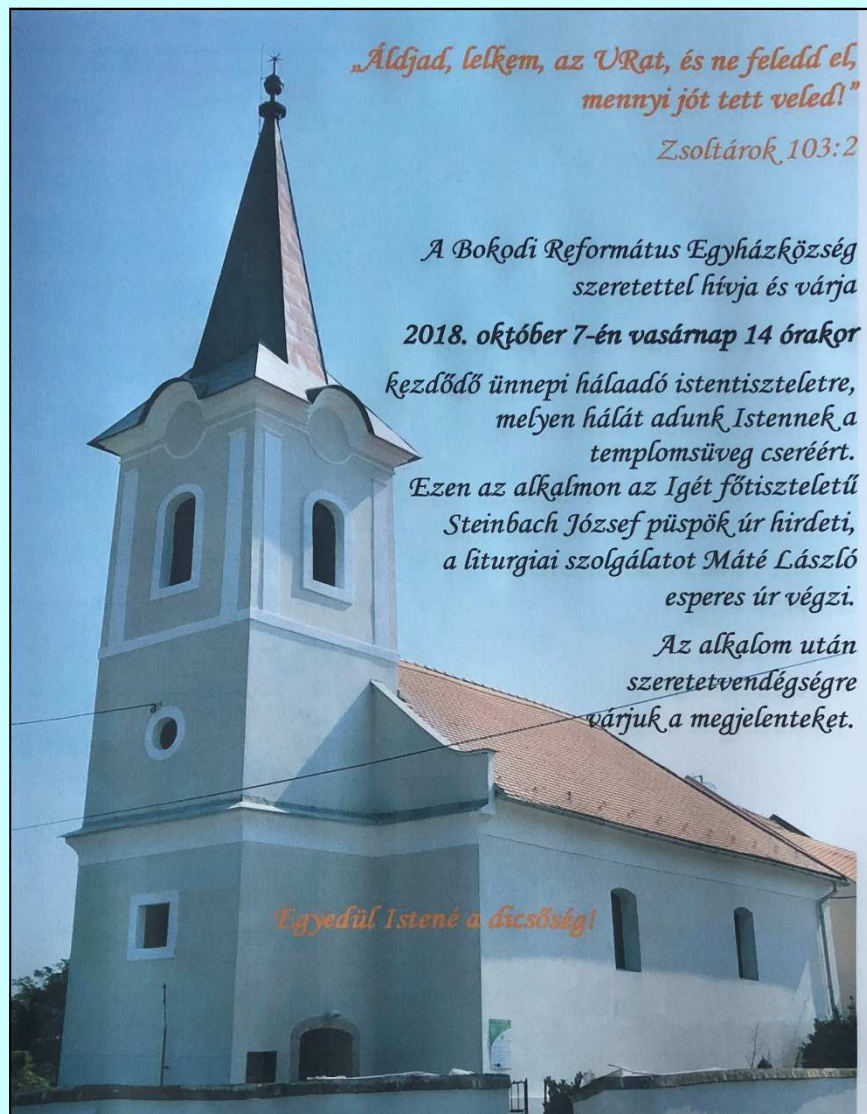
Bokod: Végső búcsút vettünk:
Csizmadia Páltól,
Gulyás István Győzötől

Étén konfirmált: Fábiánné Viola Mónika,
házasságát kötött: Cser Norbert és
Bohács Ágnes,
Szíjj ferenc és Dömötör Barbara Kitti,
Szabó Zsolt és Fülöp Mária

Kisbér: Megkereszteltük: Vida Lilient és
Vida Emilit
Házasságát megáldatta:
Hülber József és Szemán Anikó

Kömlöd: eltemettük
nt. Kerényi Bélánét, Kerényi Béla egyko-
ri kömlödi lelkipásztor özvegyét.
Megkereszteltük Kiss Lillianát

Nagyigmánd: Megkereszteltük:
Pogrányi Luca Anna és Bercsi Bianka
Rita

*„Áldjad, lelkem, az URat, és ne feledd el,
mennyi jót tett veled!”*

Zsoltárok, 103:2

*A Bokodi Református Egyházközség
szeretettel hívja és várja*

2018. október 7-én vasárnap 14 órakor

*kezdődő ünnepi hálaadó istentiszteletre,
melyen hálat adunk Istennek a
templomsüveg cseréért.
Ezen az alkalmon az Igét főtiszteletű
Steinbach József püspök úr hirdeti,
a liturgiai szolgálatot Máté László
esperes úr végzi.*

*Az alkalom után
szeretettel várjuk a megjelenteket.*

HÉT HATÁROS HITTANOS KIRÁNDULÁS

Az idei Héthatáros kirándulást október 6-ára (szombaton) szervezzük!

Találkozó a csetényi református templomnál 10.00 órakor.

Kirándulunk a Bakony rengetegében, megtekintünk egy várromot és egy egye-
dülálló világhíres geológiai feltárást. Játsszunk, ebédelünk és kellemesen elfá-
radunk, ahogy szoktuk!

Jelentkezés a lelkipásztoroknál.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: " Közelebb Egymáshoz " Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXII. évfolyam 9. szám

2018. szeptember

NEKÜNK IS BECSENGETTEK

2018.09.03-án - a többi osztály mellett - 21 fő első osztályos kezdte meg tanulmányait a Dadi Református Általános Iskolában. Balázs fiunknak is ezzel egy új fejezet kezdődött az életében, 14 fiú és 7 kislány lesz az osztályában. A tanulók zöme a dadi Nefelejcs óvodából jött, egy jól összeszokott kis fiú csapat, tapasztalataim szerint vidámak, nyüzsgősek, aktívak, bátrak. Együtt, egy közösségként fantasztikus dolgokra képesek, de bizony a huncutság sem áll távol tőlük. Isten adja, hogy a 8 év alatt majd mindig a jóban erősítsék egymást, ahogy a tanévnyitó Istentiszteleten is a diák esküben elmondták: „szorgalmasan tanulok, társaimmal békében, barátságban, szeretetben élek” és kívánom, hogy a kis volt ovis közösségükbe az összes új osztálytársat is mihamarabb szeretettel vegyék be.

Tanévnyitó Istentisztelettel indult az első nap az iskolában, melyet két nagyon szép énekkel kezdtünk. Az első: „Itt van Isten köztünk.” Ahogy ez felcsendült, rögtön megnyugodtam. Hisz Isten nélkül sem a tanulás, sem a fiam tanulmányainak háttér támogatása nem menne. És öncélú, értelmetlen lenne. Ahogy egyszer a lelkész úr is mondta: „Istennel egy súlyos teher is lehet szalmaszál könnyű, Isten nélkül egy szalmaszál is lehet súlyos teher. Vagyis ha több időt töltünk Istennel, és hagyjuk a lelkünket felüldülni, feltöltekezni, akkor a terheinket is könnyebben hordozzuk.” Én ezt éreztem a tanévnyitó Istentiszteleten. Könnyebb lett a lelkem, mint ahogy oda mentem.

Másik téma a „kérdések” voltak az Istentiszteleten. Én is, mint sokan mások rengeteg kérdéssel, bizonytalansággal mentem oda. Úgy érzem, azok közé tartozok, akik mernek kérdezni. Most már felnőtt fejjel. Talán még sokat is. J Gyermek koromban nem mertem, mert sokszor kinevettek érte a társaim, így feladtam természetes tudásvágyamból fakadó kérdéseimet,

mert az „ciki” volt a társaim előtt. „Lestrebereztek” érte. Bízom benne, hogy a fiammal ez nem így lesz. Nekem nem volt alkalmam egyházi általános iskolába járni, csak gimnáziumba. De a középiskolában megszerzett tudás és barátságok még mindig megvannak. Számunkra a „Dadi Refi” nem egy olyan választás volt, hogy közel van, meg bárhol el lehet végezni az általános iskolát, hanem egy tudatos keresztyén döntés. Tetszett a légköre, a célja, hogy bizony a tanulásban, a tanulás mellett is „Itt van Isten köztünk” és akkor minden megy, minden könnyebb. Nem vagyunk egyedül. Bízok

benne, hogy a fiam örömteli tudás vágyát- ami hála a jó Istennek picit korábban benne van, - ez az Iskola 8 évig segít majd kibontakoztatni. És emellett, ahogy a lelkész úr is mondta: „Az Istennel való kapcsolatban is van helye a tudásvágnak”, mert ebből az látszik, hogy érdekel Isten, szeretnénk róla is minél többet megtudni. A mindennapi apró-cseprő és nagy, fontos dolgaink mellett kell hogy a „Lényegre”: Istenre is fordítsunk időt, imában, Biblia olvasás stb. stb. formájában. Kívánom, hogy gyermekeinkben megmaradjon életük végéig az a vágy Isten iránt, amit a jól Ismert 42. zsoltár is mond: „Mint szarvas hús vízforrásra, úgy szomjazik lelkem rád.” Mi szülőként is igyekszünk ehhez a háttértámogatást megadni. Sok érdekes szakkör is van az iskolában, úszásoktatásra is viszik a gyerekeket Oroszlányba, kézi labda, vívás, tánc – és dráma órák vannak, melyek a mozgást fejlesztik, a gondolkodás fejlesztésében az Okos Kocka és ProGoF Klub segít. A csengettyű szakkör pedig a zenei hallást, ritmikát fejleszti. Záró gondolatként pedig álljanak itt Szent-Györgyi Albert szavai, ami az iskola honlapjának kezdő oldalán is megtalálható:

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, és megtalálja a munkát, amit szeretni fog.”

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

EGY HAJÓBAN EVEZÜNK

Keresztyén ökumenikus falunapot tartottak, 2018. augusztus 25.-n Bokodon a Művelődési Házban.

Az érkezők a bejáratnál egy gyöngybetűkkel írt, fóliázott, bibliai idézetet kaptak, amely a iránymutatásként szolgált és megalapozta a nap alaphangját. Az előtérben, széles választékban, egyházi tartalmú irodalmi könyv kínálat és egyéb apró egészséget szolgáló portéka, fogadta a belépőket.

A nagyterem színpadán a községeben szolgáló három felekezet lelkipásztorai: Juhász Dénes evangélikus, Ambrozy Tamás katolikus és Kovács Tamás református lelkészek köszöntötték, a szép számban megjelent lakosokat.

Kovács Tamás ref. lelkész ismertette a részletes programot, majd utalt arra, hogy 8 éve rendezték meg először, - azóta néhány év kihagyásával rendszeresen, az „ökumenikus falunapot. (A gondolat elindítója az akkori polgármester Szöllösi Miklós volt.)

Az első előadó Szabó Vilmos evangélikus lelkész (a helység szülötte) volt. „A kereszt teológusa” címmel tartott élénk figyelemmel kísért előadást. Ige: 1 Kor. 1,23-24. Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük. Részletesen ismertette a „dicsőség teológusa” és a „kereszt teológusa” közötti különbséget. Mindnyájan teológusok vagyunk, akik most itt vagyunk, akik Istenről, az élet végső értelméről, az örök életről gondolkodunk. Felidézte gyermekkori bokodi emlékeit, a konfirmáció alkalmából kapott bibliai idézetét és annak megértését és átélését. Az ökumené: Krisztus követését jelenti: nem alku tárgya.

A szünet után a SZAGGATÓ zenekar nagyszerű hangversenyt adott, sárközi népdalok, csángó dalok, keresztyén énekek szerepeltek műsorukon. Közönséggel együtt énekelték a népszerű dallamokat, kitűnő hangulatteremtő képesség, jó hangzás, nyitott szív és jó kedv jellemezte a produkciót! A zenekar 10 éve alakult Kiss Zoltán vezetésével Pakson, ahol a kultúráért 2015 évben kitüntetését kapott. Bokodon 2017 decemberében már közreműködött az adventi rendezvényen, akkor is nagy sikert aratott.

A szünet után Fazekas László kiskőrösi temetőgondnok bizonyágtétele következett, aki szuggesszív előadásmódban életén keresztül mutatta be Jézus követését, saját életútjának mozzanatait.

Kiskőrös temetőjében egy kertet alakított ki, ahol szemléletes, a „keskeny és széles út vezetése”.

Ismét a SZAGGATÓ zenekar hangversenye következett, majd kiscsoportos beszélgetések közepette dolgozta fel a hallgatóság a délelőtti előadásokon hallottakat.

A négy szekcióban mindenki elmondta, hogy részére milyen gondolatokat ébresztett a két előadás.

Az ökumenikus falunap zárásaként mindhárom lelkész áhítatot mondott,

ÁSZÁRIAK KISKŐRÖSÖN

2018. augusztus 29-én nagy várakozással indultunk útnak közös kirándulásunkra az Ászári Református Egyházközség szervezésében Kiskőrösre. A városnév eddig a napig nagy költőnk, Petőfi Sándor születési helyét hozta emlékezetünkbe, de ezen túl emlékeinkben lesz az evangélikus temető „csodája” is. A buszon Vajsné Fazekas Ibolya ref. lelkipásztor Máté 7:13 és Lukács 13:24 igevers alapján mondott áhítatot: „Törekedjetek bemenni a szoros kapun!” Első utunk a temetőhöz vezetett, ez volt kirándulásunk fő célja. A temető gondnoka, az erdélyi származású Fazekas László „terített” asztallal várt bennünket. Miután mi szomjunkat, éhségünket oltottuk, Ő nagy szeretettel és mélyeséggel hittelt beszélt életéről és arról, hogy a Széles és Keskeny utat hogyan alkotta meg az Úr útmutatása szerint. 2013-ban, fél év alatt készült el a kert, melyhez a „tervrajzot” az Úr mutatta, a segítség pedig áradt felé, amikor megtudták, hogy mit épít. Két út halad egymás mellett: Széles út, amely a Pokolba, a Keskeny út, amely a Mennysországra vezet. A kettő között köbe vésvé: „Hol akarod eltölteni az örökkévalóságot? Isten országában vagy a pokolban?” A kövekre, márványtáblákra Igék és versek vannak felvésvé. Ezt olvashatjuk a Bibliában, a Lukács 19:40 versben: Jézus mondja: „Ha ezek /tanítványok/ elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani”. Ebben a kis „parkban” így is lett: itt a kövek tanítanak... A kert tele van élettel, sok-sok növényvel, banán- és fügefákkal, melyek mind adományként kerültek oda. Nagyon elgondolkodtató az, amit

összegezve a lelki tanulságokat.

Kötetlen beszélgetés keretében megkóstoltuk a helyi asszonyok által készített, ízlésesen és elegánsan feltálat süteményeket.

Köszönet illeti az ökumenikus falunap szervezőit, a lelkészeket, a technikai háttérrel biztosítókat és az alkalom minden közreműködőjét. Jó hangulatú, lelkiekben gazdag élményekben volt részünk!

Szüics János

láttunk. Lesz, miről beszélgetnünk a közösségi órán-kon a kiránduló csoportunkkal! Ebéd után Petőfi Szülőházát, az Emlékmúzeumot, Szoborparkot és a Szlovák Tájházat néztük meg. A szülőházon ez áll: „Itt született Petőfi 1822. dec. 31.” 1880 óta tekinthető meg belülről Magyarország első irodalmi emlékháza. Az utcai szoba a költő születésekor látható állapotot őrzi, itt áll a család bútorai közül az ágy, melyben nagy költőnk született, és az almárium. Faragott sarokpad, asztal, székek, fehérre meszelt kemen-ce. A ház közepén nyitott kéményes konyha. A hátsó szoba kiállított tárgyai között a latin nyelven íródott Anyakönyv, mellette az önből készült keresztelő kancsó, amelyből a kis Petőfit az evangélikus templomban 1923. jan.1-én megkeresztelték. Az Emlékmúzeumban irodalmi, helytörténeti, kultusztörténeti kiállítást tekintettünk meg. A Szlovák Tájház 1839-ben épült, a szlovákság múltját mutatja be. 1718-ban települt be az evangélikus szlovák lakosság. Nádtető, deszkatoromzatú, gálic kékre festett fagerendás épület, a tisztaszoba az ünnepnapok hangulatát idézi. Itt is a sarokpad, asztal, melyről sohasem hiányozhatott a Szent Biblia. (Mi hol tartjuk a Bibliánkat? Polc mélyén porosodik, vagy naponta olvasgatjuk? Amilyen fontos volt az őseink életében, sajnós, a miénkben nem került többségünknel az első helyre!) Kicsit fáradtan, de élményekben gazdagon indultunk haza. Hálát adtunk Urunknak ezért a napért, kirándulásért.

Somogyi Lajosné

TANÉVNYITÓ DADON

„Mindeddig megsegített minket az Úr!” /1Sámuel 7,12./

Ezt az ige ötlött szemembe szombaton a székesfehérvári Kárpát-medencei református tanévnyitó ünnepségen több iskola zászlajáról. Ugyanez a hálaadó sóhaj fogalmazódott meg bennem is szeptember harmadikán a Dadi Református Általános Iskola tanévnyitó ünnepségén.

Amikor péntek reggel nyolckor még törmelékhalmonokon átbukdácsolva juthattam be csak a tanári szobába, ahol a szomszédos tantermek felszerelése, berendezése, a kémia- és biológiaszertár anyaga dobozokban tornyosult a vastag építkezési porréteg alatt, nem voltam biztos benne, hogy hétfőn valóban tanévnyitásra kerülhet sor. Szülők, diákok, pedagógusok és gyermekeik, férjeik, lelkészek, közmunkások, takarítónők, a vállalkozók, volt diákjaink sűrűgtek, rakodtak, gerblyéztek, söpörtek, súroltak, cipekedtek, mosogattak, fúrtak, s lassan eltűntek a romok, helyükre kerültek a legfontosabb dolgok. Pályázati és önkormányzati segítséggel a teljes „felső iskola” felújításra és energetikai korszerűsítésre esett át a nyár folyamán.

Az istentiszteletet Kovács Tamás lelkész tartotta, majd Vágó Sára versmondása után igazgatónk, Bogyné Handzsuk Szidónia beszéde nyitotta meg a tanévet. Esküt tett négy új kollégánk, majd a diákesküt 21 elsősünk mellett új tanulóink is elmondták. Az örömdetes létszámnövekedés is szükségessé tette a tanterembővítést. Nagyon örülünk a vizesblokkok korszerűsítésének és egy részük akadálymentesítésének is. Az építkezés azonban még nem ért véget: nincs még megfelelő méretű tornatermünk, táncteremünk, informatikatermünk és könyvtárunk; folyik a régi óvoda épületének átalakítása. A munkálatok során érezhettük a címben említett segítő jelenlétét. Minden reményünk megvan tehát, hogy gyülekezetünk nemcsak a templomtoronyát, hanem iskoláját is rendben felújítja az Úr segedelmével. Pedagógusként pedig azt remélem, hogy a tanév során megkapjuk az erőt a külső építkezés mellett az ennél talán sokkal fontosabb belsőhöz is: ránk bízott tanítványaink szellemi, lelki, hitbéli neveléséhez és növeléséhez.

Sárköziné Csonka Zita

TANULVA TANÍTANI

Lelkesedés – tervezés – elhatározás – szembesülés – kétségbeesés – kudarc – elkeseredés...

Azt hiszem, hogy aki napjainkban csak egy rövid időt is töltött gyerekek között, annak a számára a fenti érzések, ha nem is teljes egészében, de bizonyos mértékben ismerősek. Egy-egy óra után kérdések tömkelege kavarghat a fejünkben: *Mit rontottam el? Hol volt a hiba? Mit kellene másként tennem? Nekem kell ezt egyáltalán csinálni? Más biztos jobban tudná! Van ennek így egyáltalán értelme?*

Persze ezek lassan már csak költői kérdések, de még kérdések.

Kérdések, ugyanis a ma hitoktatója – legyen az lelkipásztor, vagy szakképzett hitoktató – egyre többször szembesül azzal, hogy valami megváltozott. Megváltozott a világ, és ez alól sajnós nem kivétel az ebben a megváltozott világban élő gyermek sem. Változtatunk módszereket, tanmenetet, tantervet készítünk, az evangéliumot próbáljuk átültetni a XXI. század nyelvére, a hittanórákon is helyet kapnak a technika új vívmányai, és mi talán megnyugszunk abban, hogy mi igyekszünk, igyekeztünk. Mégse jár több gyermek a hittanórára, mégse lesz egyre több ifjú gyülekezeti tag... valahol mégis kudarcot vallunk. De talán nem is mi, hanem a módszer. Mert míg azazal foglalkozunk, hogy milyen sikermódszereket alkalmazzunk, addig talán megfeledkezünk Azokról, Akik közé megyünk. Megfeledkezünk az Ő fejük-

kel gondolkozni, megismerni helyzetüket – otthon, családban, iskolában... stb.- belebújni legalább egy rövid időre az Ő bőrükbe, gondolataikba. Nem nagy dolog, mégis ha megtesszük, egész másként látjuk a helyzetet.

Ezen gondolatok indították útjára a tatai egyházmegyében a hitoktatói ötletbörzét, amelyet terveink szerint két havonta tartunk a dadi református gyülekezeti teremben, ahol lelkészek, hitoktatók osztják meg egymással az adott témával kapcsolatosan jól bevált játékaikat, módszereiket, hogy egymás által épülhessünk, tanulhassunk.

Fontosak a gyakorló hitoktatók találkozója, hiszen az itt előkerülő problémák, kérdések, valamint ötletek, tanácsok a mindennapokban születtek, és nem csupán íróasztal mellett, legyen szó ovis, alsós, felsős, vagy akár IFI korosztályról, kis-, vagy nagy létszámú csoportról.

Az első alkalmon, augusztus 27-én az órakezdő játékok feladatáról, módszereiről beszélgettünk, sok-sok ötlettel gazdagodtunk.

A következő találkozót október 8-ára tervezzük 16.00 órai kezdettel a dadi református gyülekezeti teremben.

A téma: halottak napja, Halloween, gyermekek és a gyász

Szeretettel várunk minden érdeklődő gyermekmunkást!

NEKED MI A VÉLEMÉNYED ?

Máté 21,28-32

Mindig megdöbbsz, amikor azt látom, hogy Jézus egy felé intézett rosszindulatú kérdést mennyire vissza tud fordítani úgy a kérdező(k)re, hogy azok a maguk csapdájába esnek. Ezt a példát is azért mondja a főpapoknak és véneknek, hogy bemutassa őket saját maguknak. El tudom képzelni azt a döbbsz arcot, amikor azt hallják Jézustól, hogy „a vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában.”

Sajnos az utóbbi időben többször volt alkalmam és lehetőségem megfigyelni azt, hogy azok, akik magukat Isten követőinek, sőt szolgálóinak tartják, milyen nehezen tudnak Isten Igéje előtt megnyílni. Sőt volt, hogy menekültek Isten szava elől, nehogy esetleg eltalálja, megérintse őket személyesen is. És ugyanezen az alkalmon azok, akik Istentől távol éltek, nélküle, bűnöktől terhelt, megnyíltak az Úr előtt, és megtérések, újjászületések történtek. Beelőztek.

Ma is mennyire aktuális ez a példa! Van, aki csak ígérget, és van, aki cselekszik is. Jézus hív, szólít, kér téged is. Te mit válaszolsz?

„Megyek Uram!”

Olyan könnyen megígérünk bármit, amíg a tettek mezejére nem kell lépni. Mennyivel értékesebb az, amikor – bár először „nem”-et mondunk, de – meg tesszük azt, amit kér tőlünk a mi Urunk. Erről egy gyerekkori képregényem jutott eszembe, melyet jól eltet-

tem annakidején, és amikor nem akaródzot a tanulás, mindig elővettem és kitétem a falra:

Kovács Tamás
Dad

MEGÚJULT AZ ÁCSI ORGONA

Az ácsi gyülekezet nagy öröme újult meg a templom orgonája augusztus első heteiben, egy adakozó testvérünk jóvoltából. Albert Miklós győri orgonáépítő mester és csapata fáradalmas munkálatai meghozták a várt és kívánt eredményt. Orgonánkon az első napokban membráncsere, majd az utolsó napon hangolás történt. Most már bármiféle zavaró tényező nélkül énekelhetünk az Úrnak.

SDG

Gerecsei Anna

FORDÍTOTT FAJGYŰLŐLET

Az egykori holland gyarmatosítók dél-afrikai leszármazottai komoly farmkultúrával rendelkeznek, ám a sok esetben felderítetlen farmeryilkosságok és a kisajátítások miatt új hazát keresnek. Ezért egy boer (afrikaans nyelven: farmer) delegáció Oroszországba látogatott, hogy felmérje a lehetőségeket. Oroszország viszonylag alulnépesedett méretéhez képest – a dél-afrikai The Citizen című lap szerint – állítólag megfontolja, hogy több ezer dél-afrikai fehér farmert fogadjon be, hogy fejlessze mezőgazdaságát. A lap szerint mintegy 15 ezer gazdálkodóból álló csoport állítólag felajánlotta szolgáltatásait az országnak, hogy a Fekete-tengertől keletre eső területen a megtakarításait befektetve farmgazdaságokat hozzanak létre, és még angol nyelvelkéket is adnának a helyieknek – írja a Syngenta blog.

Oroszország több ezer dél-afrikai farmert fogad be? agroinform

Vízumok kiállítását tervezi az ausztrál kormány a bajba került fehér, dél-afrikai farmerek részére – írja a BBC. Erről az ausztrál belügyminiszter, Peter Dutton beszélt szerdán, kifejtve, hogy a földműveseknek szükségük van egy „civilizált ország” segítségére, ezért humanitárius alapon adnák ki a rendkívüli vízumokat. Arról, hogy miért is kerültek bajba a fehér farmerek, a Mandiner külön cikkben foglalkozott részletesen: akkor azt írtuk, a dél-afrikai kormány a fehér farmerek földjeinek kompenzáció nélküli elvételét tervezi a helyi szélsőbal indítvány alapján. További gondot jelentenek a bennszülött lakosság által a fehérek ellen indított portyák és gyilkosságok a leggazdagabb afrikai országban. Vízumokkal mentenék ki az ausztrálok a fehér farmereket Dél-Afrikából mandiner.

A hírek már régóta csepegnek az elvadult állapotokról. Az sem tett jót Dél-Afrikában, hogy a választásokra meg kellett nyerni az emberek szimpátiáját. A számarányuk miatt a fekete szavazókat kellett megnyerni. De ők éppen

nem a gazdasági elit képviselői. Hiszen nagyon sokáig nem jutottak oda a mézes csuporhoz. Leginkább nincstelen embereket a baloldali, populista, újraosztós ígéretekkel lehetett megnyerni. Mára azonban, ami még csak választási ígéretnak indult és nyugtatgattak mindenkit, hogy ez csak belpolitika, véres valósággá lett. Az emberek szeretnék az ígéretek beteljesülését. Azt, hogy a fehérektől vegyék el, és osszák ki a földeket. Ma a lakosság kb. 10%-át kitevő fehér közösség birtokolja a földek 72 %-át. De itt nem csupán nagybirtokokra kell gondolni, hanem dolgozókat, szorgos kétkézi dolgozókat, farmerokra is, akik nem túl nagy földeken gazdálkodnak. Ezt most már a politikai vezetés is vé-

resen komolyan, amolyan lenini, sztálini módon, balos, kommunista retorikával elkezdte a köztudatba adagolni. Olyan sikerrel, hogy már évek óta, faji alapon támadják a fehér farmerek farmjait és sokukat meg is öltek. A támadások száma állítólag nagyobb, mint Irakban a legrosszabb háborús időkben az ottani gazdálkodók ellen. Az Afriforum nevű érdekvédelmi tömörülés szerint például egy dél-afrikai farmer 26-szor nagyobb eséllyel lesz gyilkosság áldozata, mint a világátlag.

Itt egy újraosztás tanúi lehetünk. Olyan, amely tragikus lesz és sikertelen végül. Erre a történelem bemutatja a középső ujját. Nem is messze Zimbabweban is megtörtént ez. Borzalmas éhínség, és gazdasági visszaesés

történt. Levágták az "aranyat tojó" tyúkot. A földhöz értő embereket elüldözték és nem engedték, hogy azt csinálják amihez értenek. De odaadták olyanoknak, akik nem értettek hozzá és csak a jó élet lehetőségét látták, de nem figyelték az ahhoz vezető verejtékes munkával kikövezett utat. Ezért nem tudták mit csináljanak. Felélték amit lehetett és ennyi. Mint egy rendes kommunizmus. Dél-Afrika, Afrika leggazdagabb országa errefelé tart. Most fordított apartheid alakul ki, rasszizmus a fehérek ellen. Az indulatok jogosak is lehetnének a hosszú évszázados szembenállás miatt. De most együtt kellene működniük, hogy az állam, az ország működjön. Fel kell nevelni és ki kell nevelni a következő vezető réteget, farmer réteget, munkásréteget, saját oktató réteget a fehérek közül is. De ez idő. Akár több emberöltő. Ha lesz nekik.

Azt látjuk, hogy az orrunk előtt játszódik le ismét egy nagy kísérlet. Nem lesz jó vége. Borítékolható. Erről is szólnak a hírek. Ausztrália, Oroszország is maga felé hívná a tapasztalt, gazdálkodáshoz jól értő farmereket. Én is azt mondom, ha bevándorlók kell befogadni legelőször. Nekik sem a nyelvvél, sem a kultúrával nem lenne problémájuk. Hogy konkurencia lennének? Hát persze. Hiszen dolgozó emberek. Fiatalosak, gyerekekkel. De akkor is inkább jót tennének nekünk.

Több tanulsága is van a történetnek. A történelemben nincsenek végleges állapotok. Ezek nem köbe vésett dolgok. Hiába akar bárki is igazságot, mégis csak az emberi kapzsiság fog nyerni és rombolni. Ezzel szemben, túl a naiv álmokon inkább erre figyeljünk: "Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenkivel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel." Galata levél 6, 10

Soós Szilárd Mocska
Forrás: www.reposzt.hu
Kép: terkepek.net

ISTENNEL A VOLÁN MÖGÖTT

Egy nyári napon kis családdal utaztunk az autópályán énekelve, beszélgetve. Épp egy nagy családi találkozóra indultunk, meglehetősen hosszú volt az út. Hirtelen egy nagy csattanást hallottunk és billegett az autónk, de a férjem határozott kormányfogással, fékezéssel meg tudta állítani, nem fordultunk át. Hátra néztem a kisfiunkra, mert az ő oldalának ütközött a másik autó. Rémulten láttam, hogy kicsatolta magát. Kérdeztem, hogy miért és mikor kapcsolta ki a biztonsági övét? Azt mondta, már régen, mert WC-re akart menni, de nekünk nem szólt. Rögton átvillant az agyamon, hogy ha neki esett volna csak baja, akár súlyos is, hogyan élhetünk volna tovább az életünket? Mekkora büntudattal és fájdalommal... Itt éreztem először, hogy Isten mennyire szeret minket és gondot visel ránk. Ekkor Balázs lelkére kötöttem, hogy csak akkor kötheti ki magát, ha már áll az autó és anya vagy apa megengedi. Azóta mindig megkérdezi tőlünk. Régebben nem volt ezzel gond, sose csatolta még ki magát. Amikor kisebb volt évekkor elzött mondtuk is neki, hogy nem szabad. Nem is gondoltam rá, hogy 7 évesen még ilyen előfordulhat vele. Az is eszembe jutott, hogy bármennyire is igyekszünk jó szülők lenni, nem figyelhetünk oda száz százalékosan mindenre. Isten az, aki kiegészíti a mi hiányosságainkat, gyengeségeinket, ő vigyáz végső soron gyermekeinkre.

Az ütközés után kiszálltunk az autóból. Egy külhoni középkorú férfi volt a másik autó sofőrje és egyértelműen ő volt a hibás a baleset miatt. Csak mutogatni tudtunk, nem értettük egymás nyelvét. A férjem remegett, én dühös voltam, a kisfiunk vidáman tabletezett. A vezető bocsánatot kért, többször megölelt sírva minket. Én mutogattam a kezemmel, hogy fizessen. Nekem fogalmam sem volt, hány forint lehet a kár, ami az autónkon esett, persze az ő autója is megsérült. A férjemnek, aki még mindig sokkos állapotban volt, mondtam, hogy próbálja meg felmérni a problémát, és írjon a mobiljára egy összeget. Ez megtörtént. A férfi állította, hogy ő autószerelő és a feléből meg lehet ezt javíttatni. Ekkor láttam, hogy az anyós ülésén egy foggyatékos fiú ült, látszott rajta, hogy

értelmileg is és a mozgásában is akadályozott. Így már teljesen más szemmel néztem az apjára. Eddig mérges voltam rá, de aztán megsajnáltam, hogy szegény csak meg akarta nyaraltatni a beteg kisfiát, nem figyelt oda...lehet, hogy a fiú terelte el a figyelmét. Anyuka meg sehol nem volt...Erre nem is hivatkozott a sofőr, csak mutogatta, hogy a pedálokat összekeverte. Elfogadtuk a pénzt, nem hívtunk rendőrt. Sírva ölelgetett minket a vezető. Látzott a szemében, hogy örült, hogy élünk. Mit érezhetett volna ő is, ha nekünk bajunk esik és ő az okozója? Most már szánalommal néztem rá, hisz bármelyikünkkel megeshet, hogy apró figyelmetlenség miatt nagy bajt okoz. Békében váltunk el.

Miután elment a férfi, csendben ültünk az álló kocsiában. A férjem azt mondta, ő arra emlékszik csak, hogy látta a tükrökben, hogy közelít felénk hátulról, oldalról egy kocsi. Kérdezte tőlem, hogy utána mit csinált, mert semmire nem emlékszik. Mondtam, hogy határozottan egyenesben tartotta a billegő autót és fékezett. Egy másra néztünk és tudtuk, hogy ebben is Isten segített nekünk. Hajlamos az ember, különösen vészhelyzetben csak a maga sérelmével foglalkozni. De balesetünk okozója is ugyanolyan ember, mint mi. Én is arra készültem, hogy egy fiatal suhanc tele tetoválva fog kiszállni a másik kocsiból, vagy csak úgy tovább hajt, meg sem áll. De egy beteg gyermeket szállító férfi volt, akit nagyon nagyon bántott, amit tett. Nem tudta eltitkolni. Őszintén beismerte. Mikor először megölelt minket, el akartam utasítani, hogy biztos nem akar fizetni, azért csinálja. Vagy mutogathatott volna a gyermekére is, hogy értsük meg, hogy beteg a gyerek és neki is kell a pénz, vagy miatta nem tudott figyelni, de nem ezt csinálta. Ez az ember rögton beismerte a tettét, és őszintén örült nekünk, hogy baj nélkül szálltunk ki a kocsiból. Lehet, hogy keresztyén is volt... Érdekes, hogy Isten milyen sokféle módon tud találkozást szervezni emberek között. Akik hatással vannak egymásra.

Balesetet sem okozni, sem elszendvedni nem jó. De bármikor kerülhet bármelyikünk mindkét oldalra. És szerintem mindkét helyzetben sok em-

pátiára van szükség. Isten pedig mindenhol velünk van, mindig fogja a kezünket és nem enged erőnket meghaladó szituációkba kerülnünk. Véleményem szerint csak tanítani akar minket, erősíteni, azért enged meg próbatételeket mindannyiunk életébe.

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

SZERETETHÍD HÍRLEVÉL

Elkészült a Szeretethíd videó A 2018-as Szeretethíd megnyitójáról és néhány helyszínéről készült videóösszeállításunk elkészült. Bár ez csak egy apró szeletét mutatja be annak a hatalmas munkának, amint önkénteseink összefogással megvalósítottak, mégis visszaad valamit abból az életézésből, ami a Szeretethíd. Ezúton is köszönjük a rengeteg segítséget, szeretetet és lelkesedést, amellyel a csapatok dolgoztak, hogy valódi hidak épülhessen idén is. A videó ezen a linken tekinthető meg:

<https://www.youtube.com/watch?v=Sds2rMPyKt8&t=2s>

Elkészült a Szeretethíd videó

A 2018-as Szeretethíd megnyitójáról és néhány helyszínéről készült videóösszeállításunk elkészült. Bár ez csak egy apró szeletét mutatja be annak a hatalmas munkának, amint önkénteseink összefogással megvalósítottak, mégis visszaad valamit abból az életézésből, ami a Szeretethíd. Ezúton is köszönjük a rengeteg segítséget, szeretetet és lelkesedést, amellyel a csapatok dolgoztak, hogy valódi hidak épülhessen idén is. A videó ezen a linken tekinthető meg:

<https://www.youtube.com/watch?v=Sds2rMPyKt8&t=2s>

ÁCSON JÁRT MÁTYÁS KIRÁLY

„Itt járt Mátyás király”- napközis tábor Ácson

Augusztus 16-20 között zajlott az ácsi napközis tábor, amelyet idén kissé rendhagyó módon rendeztünk. A Mátyás-émlékév kapcsán úgy gondoltuk, hogy a tábor témája Mátyás király kora lesz. Mindent ehhez próbáltunk igazítani. Mire a gyerekek megérkeztek, a segítőkkel elkészítettük a zászlókat,

megilletődve vett részt szinte mindenki bekötött szemmel azon a sétán, amelyen a kutyusok vezettek minket. Másnap délelőtt Mátyás-korabeli konyha és gyógyítás világával ismerkedtünk a gyógynövény- és fűszerkertben. Sok növényt nyersen is megkostoltak a gyerekek, de a többféle, frissen készült szörp is elfogyott. Egy délelőtt „meghívásos fagyizáson” voltunk, ame-

kihívás azonban az volt, hogy a nagy melegben kiszedjük a vízbe gázolt gyerekeket. Estére értünk haza, amikor már égett a tűz az udvaron és a megérkezett szülőkkel együtt vidám szalonnasütésben volt részünk.

Augusztus 20-án, a szokásos hagyományörző napunkon újra találkoztunk, immár mindenkivel, aki a város lakói közül eljött. Megcsodálhattuk az ügyes kezek alkotásait makettől mesefiguráig, kézimunkákon át virágdíszekig, sőt egy-egy régi mester szép remekét. Mindezek mellett „köszönő virágözön” várt a gyülekezeti teremben Orbán Ilona művésztanár gyönyörű képein. Kis kiállításon emlékeztünk meg Mátyás királyról, néhány korabeli tárgy és sok kép segítségével, illetve a Kossuth Lajos Asztaltársaság tagjainak erdélyi útjáról készült filmen át láthattuk azokat az állomásokat, amelyek a Hunyadikhoz kötődnek. Kemencében sült pogácsa, csülök, valamint lángos, aratóleves, csorbaleves idézte a régi ízeiket.

Mind a táborral, mind a hagyományörző nappal kapcsolatos minden segítségért és adományért hálás szívvel mondunk köszönetet a táborozók nevében is!

Gerecsei Zsolt

felépítettük a parókia udvarán a mászóka-hinta körül a várat, és elkészült a hadvezéri sátor is, benne trónussal, lovagi fegyverekkel, kincsesládával. A mintegy negyven táborozó első reggel saját kezűleg (ujjlenyomatával) csapott fel a „fekete seregbe”. Éneklés, imádság, rövid áhítat után mindjárt várt is az első nagyszerű program: „Egyszer volt Budán kutyavásár”. No, mi nem kutyákat akartunk adni-venni, hanem szeretettel köszöntöttük táborunkban Darinkát, aki vakvezető kutyák kiképzésével foglalkozik. El is kísérte őt három kutyus: Hablaty, Ice, Hummer. Sok mindent megtudhattunk arról, hogy mennyire fontos a látássérülteknek a segítség, és mennyi mindent tudnak hozzátenni életükhöz a kutyák. Meglepő volt, ahogyan a gyerekek elmondták élményeiket sérült emberekkel kapcsolatos találkozásairól, feltették kérdéseiket. Sokat kacagtunk Hummer kutyus „cirkuszi produkcióin”, majd láthatólag

ilyen megmutattuk a „fekete sereget” a város lakóinak: a korábban készült címeres fegyverkabátban, zászlókkal, kardokkal, pajzsokkal felszerelve „hódítottuk meg” a fagyizót. Ugyanis a kézműves foglalkozásokon festettünk, oklevelet, kódexlapot írtunk, pajzsot készítettünk, sőt sisakok és a hölgyeknek fátalos fejdíszek is készültek. Minden elkészült darabért járt táborunk „pénze”, a Mátyás király címerét vagy képet tartalmazó nyomda-pénz. Amikor nagy meleg volt, behúzódtunk a gyülekezeti terembe, itt Mátyás-meséket néztünk, társasoztunk. utolsó délután „lovagi torna” volt, amelyen a csapatok ügyességi játékokban mérték össze erejüket. Vasárnap a délelőtti istentiszteleten a bibliai királyokról szólt a tanítás, és két táborozó kishűgát is megkezeszteltük. Délután lovaskocsikra szálltunk és bejártuk az ácsi határt. Eljutottunk a Duna partjáig, ahol csodálatos vízimadarakat láttunk. A legnagyobb

HÁLAADÁS VÉRTESSZÖLŐSÖN

Vértesszőlősön hálaadó istentisztelet tartanak a 10 éves református missziói egyházközséget. Az ünnepi istentiszteletet **2018. szeptember 15-én szombaton 15.00-tól** tartják az egyházközség gyülekezeti házában. Igét hirdet *Steinbach József*, a Dunántúli Ref. Egyházkerület püspöke.

A szervezők az egyházközségek elnökségeit ill. néhány tagú küldöttségét várják az ünnepségre.